

net og Banen nægter at modtage Forsendelse, hvor Emballagen ikke er i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter. — I § 19 har man foreslaaet at gaa bort fra Forbudet imod Jagt, hvortil anvendes de saakaldte Skydepramme. Jeg skal ikke holde videre deraa; jeg troede ikke, at denne Jagt fra Skydepramme var Jagt i egentlig Forstand, men vil man bort deraa, skal jeg ikke være derimod, naar man kun opretholder Forbudet mod Anvendelse af kunstigt Lys ved Nattetid ved Udøvelsen af Jagt. — Til § 20 skal jeg kun gøre et Par smaa Bemærkninger. Man har ikke villet gaa til at forbyde Brugen af Bildtsnare og Doner, indrette Faldgruber, sætte Gift eller opstille Fælder og Saks i Almindelighed, man har indskrænket det til Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende indhegnede Have- og Lyttanlæg, Dyrhæve, samt indhegnet Planteskole. Det skal jeg nu ikke tale videre om, men naar man derimod i det andet Stykke gaar til at give Amtsraadet en Besøjselse til at meddele Tilladelse til visse Personer til at sætte Gift for Rovdyr, tror jeg ikke, at denne Regel er stemmende med, hvad man ellers følger i saadanne Tilfælde. Det er en rent administrativ Sag at give saadan Tilladelse; det kan ikke være Amtsraadet, som denne Sag vedkommer, men Amtmanden, og at lægge denne Myndighed hen til Amtsraadet vil være aldeles upraktisk, da Amtsraadet kun samles fire Gange om Aaret. Derfor vil jeg meget tilraade, at „Amtsraadet“ her ombyttes med „Amtmanden“. Til § 21 har man foreslaaet, at den Bestemmelse skal udgaa, at den, der driver Handel med Vildt, er uberettiget til at erhverve Vildt af Personer, hvis Navne og Bopæl ere ham ubekendte, og ligeledes har man længere hen foreslaaet, at § 38 skal gaa ud. § 38 giver Politiet Ret til at stride ind særlig imod dem, der drive Handel med Vildt. Her er et af de Punktter, hvor jeg syntes, at man er gaaet for langt og netop ikke har lagt tilstrækkelig Vægt paa, at Jagten har Karakteren af et nyttigt Erhverv. Vi skulde jo søge at beskytte Jagten noget mere imod Krybskytteri, og netop i saa Henseende ere disse Bestemmelser meget virksomme. Jeg kunde endda gaa med til at lade 2det Stykke i § 21 falde bort, men jeg vil rigtigst sætte megen Pris paa, at man beholder Bestemmelsen i § 38, saaledes at Politiet faar en Myndighed til at stride ind over for Vildthandlerne. Det er netop gennem Vildthandlerne, ikke alle, men visse Vildthandlere, at Krybskytteri har sin allerbedste Støtte, idet det er sikker paa hos dem at faa Vildtet affat, uden det kan opdages, og der kan ikke indvindes

noget imod, at et Erhverv, der kan medføre, at Krybskytteri og den Slags ulovlig Virksomhed finder Bestyttelse derigennem, maa underkaste sig, at Politiet kan foretage Undersøgelser af dets Beholdning og paa anden Maade blive i Stand til at opdage ulovlig Jagt. Som sagt, jeg vilde sætte Pris paa at faa § 38 bevaret. — Med Hensyn til Straf- og Baatalekapitlet skal jeg kun i al Almindelighed bemærke, at der ogsaa her har været en Tilbøjelighed til at sætte Bøderne temmelig stærkt ned. Man har sat Bøderne for ulovlig Jagt ned som Minimum fra 20 til 10 Kr., og naar man har ment, at det for Overtrædelse af en saadan Bestemmelse som den i § 21, at ingen maa sælge eller for Betaling transportere eller opbevare Vildt, om hvilket han ved eller har Grund til at formode, at det er erhvervet ved ulovlig Jagt, er tilstrækkeligt at sætte Bødens Minimum til 2 Kr., tror jeg virkelig, at man her er kommen meget lavt ned, og det er et stort Spørgsmaal, om man ikke er kommen for lavt ned. For øvrigt skal jeg med Hensyn til dette Kapitel kun udtale, at det maa være forbeholdt mellem anden og tredje Behandling at gennemgaa de Endringer her ere foreslaaede, naar man kan se dem trykte sammen med de øvrige Bestemmelser i Boven saaledes som de ville komme til at lyde efter Folketingets Afstemning. Der kan da vel være et og andet at rette og jeg skal konferere med Udvalget derom. Jeg har ikke noget imod den Affattelse af § 39, som Udvalget har foreslaaet og som den ærede Ordfører udsfordelig omtalte, men jeg skal kun sige, at det kommer dog an paa, at man klart og tydeligt siger, hvilke Lovbestemmelser der falde bort, og i saa Henseende tror jeg rigtigst, at Regeringsforslaget har Fortrinet. Har man imidlertid saa meget imod denne Opregning af Bestemmelser, der falde bort, kan jeg ogsaa gaa med til denne Affattelse, jeg skal udtrykkelig understrege, at det er kun de hidtil gældende almindelige Lovbestemmelser, der opheves, og kun for saa vidt der ikke henvises til dem i Loven, men man maa forbeholde sig, at de særlige Bestemmelser, der kunne eksistere fra ældre Tid, blive bestaaende og ikke falde bort ved Loven her. — Jeg har nu kun tilbage at omtale et Endringsforslag, det under Nr. 65 som angaar Gendarmene. Dette Endringsforslag kan jeg selvfølgelig ikke modtage. Det har forekommet mig høist mærkeligt, at det er kommet frem. Jeg kan vel forstaa, at Forslagsstillerne, som have deres Opfattelse af Gendarmene, kunne føle Trang til at give denne Opfattelse et Udtryk, men ville